

РЕШЕНИЕ

№ 205

гр. София, 10.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 10.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3562** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от П. П., Изп. директор срещу Решение за верификация за постъпило междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-1662/16 от 27.02.2018 г. в частта по т. 2, с което е отказана верификацията на средства в размер на общо 13723.07 лв., на Ръководителя на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020г.

С жалбата се излага, че оспореното по т. 2 решение е неправилно и незаконосъобразно, поради нарушения на материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че със същото не са изпълнени указанията дадени от съда с влязло в сила решение № 327/15.01.2018год. по адм. дело № 9111/2017год. на АССГ. Поддържат, че административният орган не е изпълнил указанията на съда да докаже, че разходите, извършени от [фирма] са били извършени незаконосъобразно и това е обусловило неговото решение да откаже верификацията на част от претендираните плащания, каквито доказателства липсват“. Т.е. аналогично на предходния път и сега Ръководителят на УО на ОПРЧР не е изложил фактически основания, които да обуславят конкретното приложение на посочените в обжалваното решение правни норми, т.е. отново е налице порок. Счита, че фактическите констатации на Ръководителят на УО на ОПРЧР не кореспондират с изведените правни основания. Прави се искане за отмяна на оспореното решение, в частта по т. 2 и делото върнато като преписка на Ръководителят на УО на ОПРЧР за произнасяне съобразно

указанията, дадени в решението на съда. Прави се искане и за присъждане на направените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Подробни съображения се излагат в писмени бележки по делото. Претендира разноски.

Ответникът се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. Р., която оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представят се и писмени бележки по делото.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. В т.2 от оспореното Решение на Ръководителя на УО по ОП „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020г. е отказана верификация по искане за междинно плащане в общ размер на 13723.07лв .

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на акта и е подаден в предвидения от закона срок.

С Искане за плащане жалбоподателя е поискал междинно плащане по договор № BG05M90P001-1.003-1662- C02 в размер на 63144.82лв.

При разглеждане на документите по постъпилото искане за плащане компетентния адм.орган е установил следното:

1. По отношение изпълнението на дейност „Управление, мониторинг и отчитане на проекта“.

- За месец 03.2017 г. ръководителят по проекта отчита отработени 25 часа видно от представен отчетен доклад. Изплатеното възнаграждение за месец 03.2017 г., съгласно представен разходен касов ордер № 451/01.04.2017 г., е 400.00 лв. УО верифицира разходи за възнаграждение на ръководителя на проекта до размера за отработените и отчетени 25 часа за месец 03.2017 г.

2. По отношение изпълнението на дейност „Подбор на безработни и/или неактивни младежи от целевата група за включване в заетост“.

- В настоящото искане за плащане Бенефициентът отчита повторно разходи за лицето В. Д. Г., определена за недопустим представител на одобрените целеви групи по договор съгласно издадено Решение за верификация № BG05M90P001-1.003-1662/5 от 20.03.2017г. на Ръководителя на УО по ОП „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020г.

- В настоящото искане за плащане Бенефициентът предявява повторно разходи за лицата Р. Д. и Н. Я. за отчетен месец 11.2016г ,които вече са верифицирани от УО с издадено - Решение за верификация рег. № ВG05M90P001-1.003-1662/5 от 20.03.2017г.

- В настоящото искане за плащане се представят документални доказателства за лицата, определени като недопустими представители на целевите групи по договор с Решение за верификация с рег. № ВO05M9OP001-1.003-1662-C02/20.03.2017 г. След разглеждане на документите се констатираше :

- Представени са документи за трите фирми, в които лицето М. В. е съдружник. Една от тях - А. С. О. е осъществявала стопанска дейност през 2016 г., съгласно представено удостоверение за деклариране данни от дата 23.05.2017 г., издадено от НАП. УО определя лицето М. В. за недопустим представител на целевите групи и всички свързани разходи с него не се верифицират;

- Представени са протоколи от проведено редовно общо събрание, на което присъства лицето Б. А., в качеството си на съдружник във фирма [фирма]. Видно от представените протоколи фирмата е осъществявала стопанска дейност през 2016 г. УО определя лицето Б. А. за недопустим представител на целевите групи и всички свързани разходи с него не се верифицират;

- За нововключеното лице К. С. е констатирано, че е съдружник във фирма [фирма]. С комуникация ВO05M9OP001-1.003-1662-C02-M053/23.06.2017 г. от Бенефициента са изискани документи, с които да докаже допустимостта на лицето. Такива документи не са представени. Всички разходи за това лице, предявени в настоящото искане за плащане, не се верифицират. При представяне на документални доказателства, от които да е видно, че лицето отговаря на изискванията за участие в процедура „Ново работно място 2015“, УО ще преразгледа становището си.

3. Определеното основно месечно трудово възнаграждение на лицата, наети по проекта, е по-високо от М. за длъжността. УО верифицира разходи до размера на М. и дължимите вноски за сметка на работодателя съгласно изискванията на КТ и КСО за съответната година - 631 лева.

4. При подаване на следващо искане за плащане Бенефициентът следва да изтрие от таблица микроданни ESF определените за недопустимите представители на целевите групи по договор - М. В. и Б. А.. От таблица микроданни следва да бъде изтрито и нововключеното лице К. С., освен ако не се представят допълнителни документални доказателства в подкрепа на нейната допустимост.

5. Бенефициентът следва да предприеме действия за назначаване на нови лица с цел постигане на заложения индикатор, които да заместят определените като недопустими лица като следва да спазва процентното съотношение: минимум 50 % от назначените лица да са представители на приоритетните целеви групи по договора.

В резултат на горните установявания , ръководителя на УО ОПРЧР е определил общ размер на сумата за плащане 49 421.75 лв. и е отказал верификация на сума в размер

на 13723.07лв., обективирано в оспореното по т. 2 пред настоящата инстанция решение.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ. В чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В случая това е Постановление № 119 на МС от 20.05.2014 г. за приемане на национални правила за допустимост на разходите по оперативните програми, съфинансирани от Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд на Европейския съюз и от Европейския фонд за морско дело и рибарство, за финансовата рамка 2014 - 2020 г., който съдържа общовалидните правила по отношение на всички оперативни програми, към момента на подписване на договора с жалбоподателя. Разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, респ. за недопустимост на разходите по ОПРЧР, респективно представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ и в чл. 2 от горепосочения подзаконов нормативен акт, приложим на основание § 8, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗУСЕСИФ и доколкото не противоречи на същия.

При обективиране на волята си да откаже верификация на разход по договор № ВС05М9ОР001-1.003-1662, УО е подвел своите фактически установявания, изложени в оспореното решение, под хипотезата на съответните правни норми като изложил и съответните мотиви в какво точно се изразява посочената недопустимост на разхода. В оспореното решение са посочени правните норми от закона. Изложени са фактическите обстоятелства за издаването на решението и приложимите правни норми.

Ръководителят на УО на ОПРЧР е посочил, че бенефициентът отчита разходи за лица, които не са представители на одобрените целеви групи по договор. Конкретно за лицата В. Д. Г. - самоопределила се като „неактивно лице“ съгласно декларация-приложение 7 ; М. А. В., К. С. и Б. Б. А. - за които е установено, че са съдружници в търговски дружества) и Р. Д., Б. А. и Н. Я. - включени в заетост, считано от 03.10.2016 г. Изводът който е формирал, че след като лицата не попадат в целевите групи съгласно ДБФП, разходите за дейността „Подбор на безработни и/или неактивни младежи от целевата група за включване в заетост“ са направени в

нарушение на закона.

В обжалваната част на административния акт, като фактическо основание за отказ от верификация на разходи за лицата К. С., М. В., Б. А., В. Г., Р. Д. и Н. Я. изчерпателно са изложени фактическите основания, които обуславят и съответното правно основание за непризнаване на разходите по договора. Ясно е посочено, че разходите не се верифицират, тъй като лицата са определени като недопустими представители на целевата група по договора и по проекта. В този смисъл изложените доводи за немотивираност на акта са неоснователни.

Неоснователно е и оплакването, че УО е доразвил дефиницията за безработно лице и неактивно лице в нарушение на нормативната уредба и неправилно е приел, че съдружниците в търговски дружества са заети лица от гледна точка на дефиницията за търговец и сделките, които търговците извършват по занятие.

Чл.26, ал.1 от ЗУСЕСИФ предвижда възможността за всяка процедура за предоставяне на БФП да се въвеждат специфични изисквания, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти в това число и за допустими разходи и допустими дейности, стига да са съобразени с изискванията на чл. 59, ал. 2 от същия закон. Безспорно един от документите по чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ са Насоките за кандидатстване по процедурата, които са одобрени със Заповед № РД- 01-567 от 26.06.2015 г. на ръководителя на УО на ОП "Развитие на човешките ресурси", както и като неразделна част от тях „Въпроси и отговори“. Съгласно Насоките за кандидатстване по процедура чрез подбор на проекти BG05M90P001 -1.003 „Ново работно място 2015“, Ръководството на бенефициента за управление и изпълнение на проекти по процедура чрез подбор на проекти „Ново работно място 2015 и чл.3.23 от Административния договор № BG05M90P001-1.003-1662-C01, бенефициентът е длъжен да изпълни поетите ангажименти съобразно сключения договор и в съответствие с изискванията за допустимост на разходите, дейностите и целевите групи по процедурата и по проекта.

В одобрените Критерии от Комитета за наблюдение на ОП РЧР, Насоките за кандидатстване по схема „Ново работно място 2015 г.“ и в съответствие с разпоредбата на § 70 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за насърчване на заетостта, са определени както общи, така и специфични изисквания за допустимост на лицата, които ще бъдат назначени на субсидирана заетост по схемата. Посочено е, че общо определената целева група по схемата са безработни и неактивни лица, като един от индикаторите за изпълнение е брой безработни и неактивни участници (точка 3.1.8).

Не се допуска лица да бъдат наети при работодател, при който са били заети на трудово правоотношение през някой от предходните 12 месеца от датата на сключване на договор. В точка т.3.1.6 са описани и допустимите дейности по проекта, като Дейност 1 Наемане на безработни и/или неактивни лица за период до 12 месеца е задължителна дейност. Лицата се наемат по трудово правоотношение. Предвид спецификата на целите, търсените резултати и планираният бюджет, по дадена схема се определят още на етап критерии за избор на операцията кои от дейностите имат

задължителен характер. Това гарантира, че индикаторите и целите ще бъдат постигнати и че дейността ще бъде включена задължително в проектното предложение.

За да се считат допустими дадени разходи те трябва да съответстват на правилата на конкретната процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, на предвидените по договора целеви групи и да отговарят кумулативно на изискванията на чл.57 от ЗУСЕСИФ. В допълнение, съгласно изискванията в раздел 5, Техническо изпълнение от „Ръководството на бенефициента за изпълнение и управление на проекта по процедура Ново работно място 2015 г.“, изискванията, на които трябва да отговарят лицата, следва да бъдат съответно документално доказани като примерните документи са посочени от УО в Ръководството и в проведената комуникация в производството по верификация по постъпило искане за междинно плащане № 3. В производството по верификация се извършва документална проверка на всички представени от бенефициента документи, както и съпоставка на тази информация с информацията, достъпна от публични регистри и предоставената информация от други държавни или общински органи.

За всеки от европейските структурни и инвестиционни фондове в правилата за отделните фондове се определят общи индикатори, като могат да се предвидят разпоредби, свързани с индикатори за отделните програми. Изрично в одобрените Насоки за кандидатстване по схемата са описани индикатори, които бенефициентите отчитат при изпълнение на проектите, и които след това се отчитат от УО към Европейската комисия на ниво програма.

В Анекс С1 „Дефиниции на общите индикатори по ЕСФ“ на Ръководството за мониторинг и оценка на европейската кохезионна политика в областта на ЕСФ, Генерална дирекция „Заетост, социални въпрос и приобщаване“ в Европейската комисия, е дадена дефиниция на понятията за безработно, продължително безработно, неактивно и самостоятелно заето лице. Следва да се отбележи, че посочената Генерална дирекция в ЕК е водеща при осъществяване на дейности по управление и контрол на ниво ЕК по отношение на ЕСФ съфинансирани програми и проекти. Тези понятия от Ръководството на ЕК са използвани и в схемата за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ „Ново работно място 2015“. В обхвата на тези понятия попадат различни групи участници на пазара на труда. Съгласно определението, самостоятелно заето е всяко лице, ангажирано със самостоятелен бизнес, фермерство или свободна (частна) практика, изпълнявайки едно от следните условия:

1. Лице, което работи в собствен бизнес, свободна (частна) практика или стопанство за целите на спечелване на печалба, дори ако предприятието не успява да реализира печалба;
2. Лице, което участва в управлението бизнес, предприятие или стопанство, дори ако не са били извършени никакви продажби или услуги, или не е произведено реално нищо;

3. Лице, което е в процес на създаване на бизнес, стопанство или предприятие, като това включва закупуването или инсталирането на оборудване, както и поръчка на доставки с оглед подготовка за откриване на нов бизнес. Неплатен семеен работник се счита за самостоятелно заето лице, ако работата му допринася пряко за бизнеса, стопанството или предприятието, притежавани или управлявани от свързан член на същото домакинство.

Самостоятелно заетото лице съгласно дефиницията не е безработно лице и съответно не попада в обхвата на допустимата целева група по схемата.

УО предвижда различни способи за доказване на принадлежността на дадено лице към допустимата целева група по проекта. В процеса на верификация се извършва документална проверка на всички представени от бенефициента документи, както и съпоставка на тази информация с информацията, достъпна от публични регистри и предоставената информация от други държавни или общински органи.

Именно с цел удостоверяване на принадлежността на дадено лице към целевата група, един от изискуемите документи е декларация, приложение № 7 към Ръководството за бенефициента за управление и изпълнение на проекти по схемата, с която се декларират редица обстоятелства (в това число и с получаването на доходи) и се уточнява статута на конкретното лице, което ще бъде назначено - дали е безработно или неактивно, в който случай попада в допустимата целева група, или е самостоятелно заето, поради което не попада в допустимата целева група.

Неоснователно е оплакването в жалбата, че данните, съдържащите се в декларациите - приложение № 7 не могат да бъдат обект на проверка от страна на бенефициента, поради което, дори и в хипотеза на невярно деклариран данни, УО следвало да признае разходите за лица, които са подали невярна декларация. Този извод е неверен, тъй като информацията е налична в публични регистри. Освен посоченото, това разсъждение противоречи на изискванията за допустимост на разходите, изрично определени, както в посочените регламенти, така и в чл. 57, ал.1 от ЗУСЕСИФ. В чл. 57, ал.1, т. 1 и т.2 от ЗУСЕСИФ е посочено, че за да са допустими за плащане разходите следва да са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно

съответната програма по чл. 3, ал. 2, както и да попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи.

В конкретния случай в производството по верификация по ИП 3 за периода 01.01.2017 -06.06.2017 г. е установено, че част от лицата, за които са предявени разходи не попадат в допустимата целева група по проекта, поради следните съображения:

Разходите за възнаграждения на лицето М. В., поискани от бенефициента са неверифицирани, тъй като той е съдружник в три търговски дружества [фирма], [фирма] и [фирма] и съответно не е представил релевантни доказателства за липса на доходи от стопанска дейност, от договори за управление и контрол и пр. УО е изискал доказателства, като бенефициента е представил документи, включително и декларации от управителите на горепосочените фирми, които декларират, че лицето не е получавало доходи по трудови и извънтрудови правоотношения и дивиденди, както и че дружествата не са осъществявали дейност през 2016 г. и/или последните две финансови години. След извършена проверка на представените документи и декларации, УО не може еднозначно да определи лицето като допустим представител на целевите групи по договора, тъй като обстоятелствата дали едно търговско дружество развива или не дейност и дали разпределя дивиденди или не, се установяват чрез документи, вписани в Търговски регистър или счетоводни документи, каквито не са представени.

От представените документи към искането за плащане, се установява, че едно от дружествата, в които е съдружник М. В. [фирма] е осъществявало дейност през 2016 г. и това е видно от официален документ - представено удостоверение за декларирани данни от дата 23.05.2017 г. издадено от НАП. С оглед на горното УО определя лицето М. В. за недопустим представител на целевите групи и всички свързани разходи с него не се верифицират, което е отразено и в оспорваното решение.

По аналогични съображения, за лицето Б. А. са предявени разходи с ИП № 2, но не са верифицирани, тъй като и за нея е установено, че е съдружник във фирма [фирма]. В хода на производството по верификация УО е изискал доказателства, че лицето не е

получавало доходи от стопанска дейност/от договори за управление и контрол, договори по извънтрудови правоотношения правоотношения/договори за управление и контрол/договори за услуги и пр. В искането за плащане разходите за лицето отново се предявяват, като от представените от самия бенефициент протоколи, ОПР и Баланс за 2016 г. за [фирма], се установява, че дружеството е осъществявало дейност и е реализирало печалба. В случая лицето не може да се определи като допустим представител на целевите групи по договора, тъй като и в този случай липсват данни и не се представят никакви доказателства за декларираните данни към НАП за посочените години по смисъла на чл.92 от ЗКПО.

По отношение на представената справка за осигурителния доход за социално осигуряване по данни от декларираните от Наредба Н-8 към КСО за 2016 г. и 2017 г. за Б. А. не са релевантни за спора, тъй като видно от датата на разпечатката - 18.06.2019 г. са създадени значително по-късно от датата на издаване на акта за верификация.

По отношение на лицето К. С. е констатирано, че е съдружник във фирма [фирма] към датата на включване в операцията - 31.01.2017 г. С комуникация BG05M90P001-1.003-1662-C02-M053/23.06.2017 г. от бенефициента са изискани документи, с които да докаже допустимостта на лицето към целевата група по проекта, като е указано, че следва да се представят минимум следните документи:

- справка осигуряване по ЕГН на лицето;
- справка самоосигуряване по ЕГН на лицето;
- уверение за декларираните данни по Булстат на фирмата, издадени от НАП.

До приключване на производството по верификация и издаване на Решение BG05M90P001 -1.003-1662/16/27.02.2018 г. за лицето не са представени каквито и да е документи, поради което на основание чл.57, ал.1, т.2 от ЗУСЕСИФ всички разходи за това лице не се верифицират.

За да е допустим разходът за възнаграждения на дадено лице,

задължително е не само лицето да попада в общо определената в Насоките за кандидатстване целева група по схемата, но също така и да попада в конкретната целева група, определена в конкретното проектно предложение, представляващо неразделна част от административния договор.

Съгласно чл.3.23 от административния договор бенефициентът е длъжен да изпълни проектното си предложение така, както е описано и одобрено и съобразно заложените цели. Видно от представените от самия бенефициент документи за В. Г. тя не попада в нито една от трите изброени целеви групи, тъй като към момента на включване в заетост (сключване на трудовия договор) тя се е самоопредила като „неактивно лице“, но е на възраст повече от 29 години. Такава допустима целева група по проекта няма, което е видно от проектното предложение, подадено от бенефициента и одобрено от УО, където детайлно за разписани целевите групи по проекта.

Настоящата инстанция намира, че не следва да бъдат приети като годни доказателства, както и не следва да бъдат обсъждани представените такива за първи път в съдебното производство. Последните не са били представени пред УО и не са взети предвид при постановяване на оспореното по т. 2 решение.

По изложените съображения и подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „С. С.“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от П. П. срещу Решение за верификация за постъпило междинно плащане № BG05M9OP001-1.003-1662/16 от 27.02.2018 г. в частта по т. 2, с което е отказана верификацията на средства в размер на общо 13723.07 лв., на Ръководителя на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в

14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: